

РЕШЕНИЕ

№ 350

гр. София, 15.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Николай Джурковски

Членове: Александър Желязков
Емилия Колева

при участието на секретаря Росица Й. Вьонг
в присъствието на прокурора Димитър Симеонов Стоянов (АП-София)
като разглежда докладваното от Александър Желязков Наказателно дело за възобновяване № 20211000600774 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава Тридесет и трета от НПК.

Образувано е по искане на осъденото лице М. Ш. Л., за възобновяване на наказателното производство по НОХД № 1081/2020 г. по описа на РС Видин.

С Присъда № 438 от 17.12.2020 г., постановена по НОХД № 1081/2020 г. по описа на РС Видин подсъдимият М. Ш. Л. е признат за виновен в това, че на 25.03.2020г. в гр.Видин, в близост до спирката на музей „Конака“ на ул.“Цар Симеон Велики“ и в апартамент находящ се в ж.к.“А. С.“, бл.6, вх.А, ет.3, ап.11, с цел да набави за себе си имотна облага и като се представил за длъжностно лице- служител на НОИ, възбудил заблуждение у В. А. С. от гр.***, че е необходимо да попълни декларация за да и бъде увеличена пенсията от 01.05.2020г. и за да и бъдат възстановени 50% от платените сметки за електроенергия и В и К, както и че може да обмени всичките и налични левове в евро с курс 1 лев за 1 евро и по 6 цента за всеки лев и с това

и причинил имотна вреда в размер на 2400лв., като деянието е извършено в условията на опасен рецидив- престъпление по чл.211,пр.2 във връзка с чл.210,ал.1,т.1,пр.1 във връзка с чл.209, ал.1 във връзка с чл.29, буква“а“ и буква“б“ от НК за което и на основание чл.211,пр.2 във връзка с чл.210,ал.1,т.1,пр.1 във връзка с чл.209, ал.1 във връзка с чл.29, буква“а“ и буква“б“ от НК във връзка с чл.36 от НК е осъден на ”Лишаване от свобода” за срок от 4 години. На основание чл.58а ал.1 от НК съдът е редуцирал така определеното наказание с 1/3 и наложил на подсъдимия М. Ш. Л. наказание ”Лишаване от свобода” за срок от ДВЕ ГОДИНИ И ДЕСЕТ МЕСЕЦА, което наказание да се изтърпи при първоначален “строг“ режим. Със същата присъда подсъдимият е бил осъден да заплати на В. А. С., от гр. *** сумата от 670.00 лева, представляващи стойността на нанесените и невъзстановени имуществени вреди в резултат на престъплението.

Според осъдения Л. в хода на наказателното производство са били допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди в искането за възобновяване, че неправилно е била установена фактическата обстановка, че фактите по обвинението не са верни. Изтъква нови факти относно отношенията си с пострадалата, които според него обосновават друга правна квалификация на деянието, извършено от него – вместо измама било налице злоупотреба с доверие. В искането осъденият подробно разказва своята нова версия по фактите.

На отделно място осъденият изтъква, че получената от него парична сума от постр. С. е в по-нисък размер от посочената в обвинението, респ. в осъдителната присъда. Твърди за недоказаност в тази насока.

Формулирано е искане за възобновяване на наказателното производство и за връщане на делото на прокурора за формулиране на ново обвинение или за ново разглеждане пред първостепенния съд.

Осъденото лице М.Л., редовно уведомен, се явява лично в съдебно заседание. Явява се служебно назначеният му защитник – адвокат А. П. от САК, който по същество поддържа искането за възобновяване и пледира пред апелативния съд да се произнесе с решение, с което да бъде уважена молбата на осъдения възобновяване на наказателното дело.

Осъденият в лична защита заявява, че поддържа искането си, но само в частта относно наказанието, като моли същото да бъде намалено по размер,

но не желае делото да се разглежда отново в редовна инстанция след възобновяване.

Прокурорът от САП счита молбата за възобновяване за неоснователна.

В упражняване правото си на последна дума осъденият Л. отново моли съда да бъде намалено наказанието му с поне 6-7 месеца, като не желае делото да бъде връщано за ново инстанционно разглеждане.

Искането за възобновяване е подадено от процесуално легитимираното лице по чл. 420, ал.1 НПК, в срока по чл. 421, ал.1 от НПК и е процесуално допустимо, а разгледано по същество се явява *неоснователно*.

В производството по възобновяване на наказателни дела по искане на осъденото лице, съдът следва да се произнесе само по заявените оплаквания на лицето, като по аргумент на чл.426 вр.с чл.347, ал.1 от НПК, съдът дължи обсъждане за законосъобразността на сочените от осъдения процесуални действия, съставляващи според него съществени процесуални нарушения, както и да прецени дали е нарушение на материалния закон. В това извънредно съдебно производство правомощията на аперативния съд да се произнесе по искане за възобновяване по чл. 422, ал.1, т.5 от НПК са законодателно очертани и ограничени до касационните основания по чл. 348, ал.1, т.1-3 от НПК. Съдът не може да събира доказателства и да възприема нови фактически положения, като преценката му по фактите е лимитирана в обхвата на фактите, приети с влязлата в сила присъда.

Производството по НОХД № 1071/2020 г. е било проведено в РС Видин по реда на съкратено съдебно следствие по чл. 371, т.2 от НПК – по искане на подсъдимия и неговия служебен защитник адв.М.. подсъдимият Л. се е признал за виновен, признал е изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като е дал съгласие да не се събират доказателства за тези факти. Изрично е декларирал пред съда, че разбира последиците от това си изявление и от провеждането на делото по тази съкратена процедура.

За да се произнесе, първоинстанционният РС Видин, въз основа на приобщени от ДП доказателства е възприел като установена, следната фактическа обстановка:

М. Ш. Л. е осъждан многократно за извършени умишлени престъпления от общ характер на „Лишаване от свобода“ с ефективно изтърпяване на наказанието.

На 25.03.2020г., преди обяд, пострадалата - св. В. А. С. от гр. *** тръгнала пеша към Община Видин. Докато се движела по ул. „Цар Симеон Велики“ в посока от центъра на града към кръстовището с ул. „Райна Княгиня“, непосредствено пред автобусната спирка до

музей „Конака“, се разминала с непознат за нея мъж, а именно подсъдимия М.Л., който се спрял и я заговорил. Поздравил св. С. и я попитал, дали го познала. Тя му отговорила, че не го познава. Подсъдимия Л. заявил, че бил служител на НОИ, и че я бил търсил в дома ѝ, но не я намерил. Когато св. С. попитала защо я е търсил, Л. отговорил, че от НОИ издирвали възрастни хора като нея с по-ниски пенсии, на които от 01.05.2020 г. пенсиите ще бъдат увеличени с 450 лв. и освен това от НОИ ще им възстановят 50 % от платените сметки за електрическа енергия и ВиК, като за тази цел трябва да бъде попълнена декларация. Св. С. се съгласила да попълни такава декларация. Л. и казал, че на улицата не било удобно и предложил да отидат до дома ѝ. Св. С. чрез нейния телефон повикала такси и след като таксито с водач св. С. Ц. дошло, двамата отишли в дома ѝ, находящ се в гр. ***, ж.к. „А. С.“, бл.6, вх. А, ет.3, ап.11 Пристигайки на адреса, таксито било платено от св. С., тъй като Л. казал, че нямал дребни пари, а само едри. В дома си св. С. поканила подсъдимия в кухнята, където той извадил бланки хванати с кламер от чанта за лаптоп, която носел през рамо. Започнал да попълва ръкописно бланките на масата пред св. С., като в същото време я разпитвал за личните ѝ данни, както и от кога била пенсионер. За да го улесни св. С. предоставила на Л. личната си карта. Докато попълвал бланките, същият поискал от св. С. до му предостави и квитанции за платени смети за електрическа енергия и ВиК. След като му представила исканите квитанции, подсъдимият ги описал и заявил на св. С., че ще и бъдат възстановени около 50-60 лв. от платените до момента сметки за консумативи. В процес на разговора Л. я попитал, дали има пари в банка. След като св. С. му отговорила, че няма, я попитал дали и се намират пари у дома, които да ѝ обмени в евро. Св. С. му отговорила, че има заделени 2400 лв. и попитала как ще и ги обмени. Тогава обв. Л. и заявил, че за 2400 лв. ще получи 2400 евро и може да обмени всичките ѝ налични левове в евро с курс 1 лев - 1 евро и по 6 цента за всеки лев. Когато св. С. го попитала как ще и обмени левовите при такъв курс при условие, че 1 евро било около 2 лв. Л. и заявил, че от 01.04.2020 г. това вече било прието и било в действие. След този разговор св. С. извадила парите от мястото където ги съхранявала и му ги дала. Парите били общо 2400 лв., от които 11 бр. банкноти по 100 лв. и 26 бр. банкноти по 50 лв. Л. преброил парите и ги описал в бланка, която подал на св. С. да подпише на реквизита „предал“. Той също се подписал в бланката, но на реквизита „приел“. Подсъдимият прибрал парите и документите и преди да си тръгне казал на св. С. да посети след няколко дена (във вторник) НОИ, ет. 2, стая 12, за да си получи еврото. Когато св. С. го попитала кого да търси, Л. се представил като „Д. И.“ и ѝ продиктувал телефон за връзка с номер 03***, като казал, че това бил служебен телефон. След като Л. си тръгнал св. С. се усетила, че това било измама. Няколко пъти звъняла на дадения от подсъдимия телефонен номер, но от оператора и казвали, че такъв номер не съществувал. Тогава св. С. посетила РУ- Видин и подала жалба за извършена измама. В хода на извършените ОИМ бил установен извършителят на деянието, а именно М. Ш. Л..

На 01.04.2020 г. в условията на неотложност и в присъствието на Л. било извършено претърсване в дома му, находящ се в с. ***, обл. *** на ул. „****“ №92. В резултат на претърсването в горепосочения имот са иззети следните вещи: мобилен телефон марка NOKIA с копчета с IMEI 352395069493714 без СИМ карта, блуза с дълъг ръкав в два цвята /тъмно сив и тъмно син/ с надпис на етикета KUDSHIJI, черна на цвят шапка с козирка; кафяво на цвят яке с цип и надпис на етикета CLASSIC FASHION. Протоколът е приобщен към доказателствата по делото по реда на чл.283 от НПК.

На 01.04. 2020г. на Л. бил извършен личен обиск в РУ-Видин в условия на неотложност, в резултат на който били намерени и иззети 1730лв. Протокола е приобщен към доказателствата по делото по реда на чл.283 от НПК.

На 02.04.2020г. с Протокол за доброволно предаване , приобщен по делото по реда на чл.283 от НПК ,М.Л. предал 1 бр. мобилен телефон марка „NOKIA“ с IMEI 359341025495297 с поставена в него СИМ карта с № *****; 1 бр. сива на цвят вълнена шапка с етикет, с надпис "Magex", 1 брой черно на цвят яке с цип и копчета, 1 бр. блуза в четири

цвята/светлосив, тъмночервен, бял и черен/, 1 бр. черна на цвят чанта за компютър.

На парите бил извършен оглед на ВД /л.71-л.79/ и същите били внесени в „УниКредит Булбанк" клон Видин по сметката на ОД на МВР- Видин.

На вещите, иззети с протокол за претърсване и изземване, и предадени с протокол за доброволно предаване, приобщени по делото по реда на чл.283 от НПК бил извършен оглед на ВД и приложен фотоалбум/л. 106 от досъдебното производство/.

В резултат на извършено разпознаване на живо, протоколът за което е приобщен към доказателствата по делото по реда на чл.283 от НПК , на 02.04.2020 г. св. С. разпознала с категоричност подсъдимия Л., като мъжът който я измамил и на когото дала сумата от 2400 лева.

От Община - Видин бил представен върху магнитен носител видеозапис от камери № 58, находяща се на ул."Цар Симеон Велики" в гр.Видин, пред музей „Конака" от 25.03.2020 г. приобщен по делото по реда на чл.283 от НПК.

На Л. били взети образци за сравнително изследване (същият бил фотографиран) с цел извършване лицево-идентификационна експертиза.

Видно от извършена видео-техническа и лицево-идентификационна експертиза, приобщена по делото по реда на чл.283 от НПК , на магнитния носител, предоставен от Община-гр.Видин, съдържащ видеозапис от камера пред музей „Конака", в часовия интервал от 10:38:56ч. до 10:42:12ч. на 25.03.2020г. се наблюдават да се появяват две лица, едното от мъжки, а другото от женски пол. Лицето от мъжки пол разговаря по мобилен телефон, след което го подава на другото лице, което е с него. Следва известен период от време на разговор между двете лица, след което те се качват в такси и се отправят направо, като се скриват от полезрението/обсега на камерата. Таксито, в което се качват двете лица е с рег. № ***. При направената оценка на извлечените снимкови кадри на лицето от мъжки пол от записа предоставен от Община Видин на осанка, телосложение, облекло и чантата с която е то, се установява, че същите са сходни с тези на подсъдимия Л., от който са взети сравнителни материали за изследване - снимков материал.

Видно от приложени справки приобщени към доказателствата по реда на чл.283 от НПК от мобилните оператори ,опериращи на територията на Р.България и от Писмо изх.№ 6118/2020г. на „Теленор България" ЕАД, на 25.03.2020 г. СИМ карта с №*****, поставена в мобилен телефон марка „NOKIA" с IMEI 359341025495297 регистрирана на името на М. Ш. Л. е била засечена на територията на гр. Видин /. Приложена е и справка за извършен анализ на трафични данни.

От отговор от МБАЛ"Света Петка"-Видин,приобщен по делото по реда на чл.283 от НПК е видно , че на 25.03.2020г. подсъдимият Л. не е търсил помощ и не е лекуван в болницата.

Присъдата не е била обжалвана от подсъдимия и неговия защитник.

За първи път в настоящото извънредно производство, с искането си за възобновяване на наказателното производство, осъденото лице заявява нови твърдения по фактите, ненаведени в редовното съдебно производство. Доколкото навеждането на възражения по фактите, извършвано в хода на инстанционно разглеждане на делото след провеждане на производство по реда на чл. 371,т.2 от НПК се явява процесуално недопустимо / *ТР № 1/2009 г. по Т.Д.№ 1/2008 г. т.8 на ОСНК на ВКС*/, а и подсъдимият не е упражнил правото си на жалба в редовното съдебно производство, то на още по-голямо основание съдът в извънредното производство за възобновяване на наказателни дела е ограничен да се произнася по нови фактически твърдения на осъденото лице. В това производство е

недопустимо събирането на нови доказателства, а произнасянето на съда е ограничено в рамките на фактическите положения, приети в присъдата. Съдът може единствено да извърши проверка на доказателствената дейност на решаващия съдебен състав постановил окончателния съдебен акт.

След извършена проверка в такава насока, САС не намира никакъв порок в дейността на Районен съд Видин по проверка на наличните по делото доказателства. Решаващите изводи на съда са основани на конкретни цитирани доказателствени източници, присъдата е подробно и пълноценно мотивирана. Не са налице вътрешни противоречия в мотивите на съда относно доказателствата и тяхната взаимна кореспонденция, каквато и настоящият съдебен състав констатира, че е налице. В действителност, самият осъден, в искането си за възобновяване на наказателното производство не навежда конкретни оплаквания, насочени към подценяване или изключване на доказателства и доказателствени средства, които евентуално да подкрепят защитната му теза /заявена за първи път в извънредното производство/. Ето защо, САС намира, че оплакванията, изнесени в искането на л.св.М.Л. в такава насока за напълно голословни и не могат да бъдат споделени.

Както бе изложено по-горе, след проведено производство по реда на съкратеното съдебно следствие, с признаване от страна на подсъдимия на всички факти по обвинението, съдът в извънредното производство не може да установява нови факти, заявени за първи път в искането на осъдения. След проверка на аналитичната дейност на съда постановил присъдата, САС не намира основания за възобновяване на наказателното производство по чл. 348, ал.1, т.2 от НПК.

По оплакването на осъденото лице Л. за неправилна правна квалификация на деянието, което по съществото си релевира основание по чл. 348,, ал.1, т.1 от НПК, Софийският апелативен съд намира, че същото е неоснователно. Изложените в обстоятелствената част на обвинителния акт факти относно деянието, осъществено от Л., /които факти последният напълно е признал/ са напълно относими към съставомерните елементи, от обективна и субективна страна, на престъпление по чл. 211, пр.2 във връзка с чл.210, ал.1, т.1, пр.1 във връзка с чл.209, ал.1 от НК, като деянието е извършено в условията на опасен рецидив. Липсва съставомерен елемент на престъпление по чл. 217, ал.1 от НК, доколкото не е налице правомерно „поверяване“ на паричната сума от страна на пострадалата, а предаването на инкриминираната сума е мотивирано чрез измамливи действия, със създаване на неверни представи и обещания за облага, каквато Л. е съзнавал, че не може и няма да осигури в полза на пострадалото лице. Ето защо, не са налице никакви основания за преквалифициране на деянието в рамките на очертаната с обвинението и в присъдата фактическа обстановка, а материалният закон е приложен правилно.

След като обсъди оплакването на осъденото лице за явна несправедливост на наказанието, което единствено се поддържа в съдебно заседание, САС намира същото за неоснователно. Въз основа на изложената фактология, която е призната от дееца в редовното съдебно производство, както и след съобразяване на данните за множество предишни осъждания на осъдения Л., настоящият съдебен състав достигна до решаващ извод в две насоки. От една страна, от съществено значение е обстоятелството, че престъпната деятелност на лицето датира от десетилетия, като почти всички осъждания на Л. санкционират идентични по своето проявление и способ на извършване деяния – измами, квалифицирани такива, свързани с представянето на дееца в мнима роля и качество. Налага се извод, че осъденият М.Л. е избрал да превърне извършването на измами в начин на живот и препитание. На второ място, данните за наложени наказания по предходни

осъждания, последователното ефективно изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“, последвано от извършване на нови престъпления с идентични признаци, води до необорим извод за трайна и неизкоренена престъпна нагласа, създадена в съзнанието на осъденото лице. С оглед на така отчетените обстоятелства, определеното с присъдата на РС Видин наказание от 4 години лишаване от свобода, редуцирано реда на чл. 58а от НК на 2 години и 10 месеца, по мнение на съдебния състав на САС, се явява твърде снизходително и би било явно несправедливо да бъде повече редуцирано. От мотивите на присъдата се установява, че съдът не е отчел значителен превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, като такива се посочват само извършеното признание, което в производството по чл. 371, т.2 от НПК са законово предвидена предпоставка за редукция на определеното наказание, както и съдействието на органите на разследването, което съдействие очевидно не е допринесло за разкриване на обективната истина, доколкото вината на Л. е била установена пълноценно с други доказателствени средства, при което признанието му няма решаващо значение за доказаността на обвинението. При тези констатации, определянето на размер на наказанието близък до законово предвидения минимум може да се аргументира само с напредналата възраст и твърдяното влошено здравословно състояние на осъдения, но в никакъв случай не подлежи на преразглеждане в полза на Л.. Ето защо, САС формира обобщен извод, че и в тази част искането на осъденото лице се явява неоснователно.

При извършената цялостна служебна проверка на атакуваната присъда на СРС и решение на СГС въззивният съд не констатира неправилно приложение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила, поради което не са налице основанията по чл. 422, ал.1, т.5 и молбата за възобновяване на наказателното производство следва да бъде отхвърлена.

Водим от изложеното и на основание чл. 425, ал.1, т.1, във вр.с чл. 422, ал.1, т.5 от НК, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения М. Ш. Л. за възобновяване на наказателното производство по НОХД № 1081/20г. по описа на Видински районен съд .

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____